

Як світле сниво, як плавба

Микола Вінграновський

Як світле сниво, як плавба
Легкої хмари, як левкої
Вночі під хатою в спокої,
Мені ти є, моя журба.

Ні, не журба. Ти не вона.
Я знаю смак журби-зажури,
Її єдині в світі мури,
Коли ні висоти, ні дна.

Ти не вона. Ти є мій сум.
У миготливості щодення
Ти є мені оте імення,
Яке несу, не донесу.

І знов несу в твоєму слові,
Як світле сниво, як плавбу,
Як рух тієї ще любові,
Що визнає лиш боротьбу...

Оце ти є мені. Отак.